

ROMANIA LIBERA

APARE IN TOATE ZILELE

ABONAMENTELE :

In Capitală : Pentru 1 an 30 lei; 6 luni 15 lei; 3 luni 8 lei.
In Districte : „ 1 an 26 lei; 6 luni 13 lei; 3 luni 10 lei.
In străinătate : „ 1 an 48 lei; 6 luni 24 lei; 3 luni 12 lei.

Director: D. AUG. LAURIAN

Pentru Abonamente, Anunțuri și Reclame a se adresa :

In România : La administrațiune, Tipografia Ștefan Mihăilescu, Strada Covaci, Nr. 14 și la corespondenții ziarului din județe.
In Paris : La Societe Havas, place de la Bourse, 8.
In Viena : La Heinrich Schalek, I. Wolfzeile, 12, Biroul Central de anunțuri pentru Austro-Ungaria.
In Hamburg : La Adolf Steiner, Gänsemarkt, No. 53, Biroul de anunțuri pentru Germania.

ANUNCIURILE :

Linia mică pe pag. IV 30 bani | Reclame pe pagina III-a 2 lei.
Reclame pe pagina II-a 5 lei. | Scrisorile nefrancate se refuză.
Articolii nepublicați nu se înapoiază.
Pentru inserții și reclame, redacțiunea nu este responsabilă.

Prim-Redactor : STEF. C. MICHAILESCU.

STIRI TELEGRAFICE

din zările străine

Berlin, 9 Februarie.

„Național Zeitung” anunță din Petersburg, că principele Orloff, care peste câteva zile se va reîntoarce prin Berlin la Paris, și va părăsi postul de ambasador din capitala Franței. Așa dar, călătoria aceasta a principelui ar denota hotărârea guvernului din Petersburg, d' a' l' rechizita pe reprezentantele rus din Paris.

Tot „Național Zeitung” anunță că Giers se exprimă foarte mulțumit despre convorbirea ce a avut-o cu principele de Bismarck, e însă foarte rezervat ce privește misiunea și reușita ei în Viena.

Paris, 6 Februarie.

Ziarele de aici se împotrivesc ideii d' a' se reinființa în Egipt condominul anglo-francesc, prin o cooperare a trupelor franceze în Sudan.

Paris, 9 Februarie.

„Mémorial Diplomatique” află, că guvernul englez l' a' însărcinat pe Nubar pașa, să cerceteze cauzele bătăii lui Baker pașa, precum și să raporteze despre starea în care și locul unde, se află Gordon pașa.

Reprezentanții Puterilor celor mari în Londra au avut mai multe convorbiri între ei, cu privire la situațiunea din Egipt. Lordulul Granville i' s' a' făcut oarecarl comunicări despre rezultatul convorbirilor acelor, însă nici odată în scris. Deciziuni nu s' a' luat de nici un fel până acum.

Granville a declarat lui Musurus pașa, că Anglia recunoaște suzeranitatea Sultanului asupra Egiptului, cu toate acestea ea e hotărâtă să avertizeze Egiptul în contra Mahdiului. Alte declarațiuni n' a' făcut Anglia.

Cairo, 9 Februarie.

O depeșă din Suakim anunță cu data de azi 3 ore p. m. că Tewfik pașa, comandantul garnizoanei din Sinkat cere grabnic ajutor, de oare-ce soldații lui se află în cea mai mare disperare și sunt amenințați a peri de foame. O eșire din fortăreață n' ar avea alta urmare, de cât că inamicul l' ar distruge, măcelărindu-l pe toți.

Intr-o altă depeșă se anunță că e cu neputință d' o-cam-dată trimiterea de ajutoare, de oare-ce Arabii au impresurat orașul de pe uscat.

Comanda supremă în Suakim o are amiralul Hewett.

Londra 9 Februarie.

„Times” critică cu cea mai mare asprime neglijența Cabinetului Gladstone, în chestiunea Sudanului. Toate celelalte ziare, chiar și cele liberale se asociază cu Organul cetății. Din declarațiunile de până acum a le lui Gladstone reiese, că nici acum guvernul n' ar fi hotărât să ia o atitudine mai decisivă, ceea ce înverșează amar toate nuanțele politice.

New-York, 9 Februarie.

Raportul oficial spune că apa râului Ohio se află într-o continuă creștere, pricinuită până acum pagubii foarte mari. Sunt temeri că în Wheeling vor rămănea până acum peste 10,000 de locuitori pe drumuri.

In două localități : Pittsburg și Alleghany-City apele au început să scază. Până acum sunt a se deplânge mai multe victime.

Londra, 9 Februarie.

Din mai multe locuri sosesc informațiuni că măsurile militare și maritime ce le anunță guvernul, că le ia cu privire la chestiunea Sudanului, nu fac efectul dorit, asupra opiniei publice, de oare-ce prea puțin stău în armonie vorbele guvernului, cu faptele lui. Se pare că a-cel măsură se bucură în lumea largă, numai cu scopul ca să se influențeze prin ele asupra presei.

Londra, 9 Februarie.

Știrile din Cairo anunță că Gordon se află bine și că acum e în marș, între Korosko și Abu-Hamed. Înainte cu patru zile plecase cu un vapor pe Nil la Korosko, pentru a tăia drumul cel drept ce duce de la Korosko la Abu-Hamed. Dânsul a fost văzut acum patru zile în cea mai bună sănătate, dincoace de Bir-Mus-kad, prin urmare acum trebuie că vor sosi azi sau mâine la Abu-Hamid vestii despre dânsul, din cauza împrejurărilor ce domnesc actualmente în Sudan.

Petersburg, 8 Februarie.

Guvernul proiectează o lege pentru regularea leșilor lucrătorilor, ca prin mijlocul ei să se poată înlătura pericolele

sociale și să se asigure și patronii lucrătorilor.

Londra, 9 Februarie.

Lordul Derby ar fi primit azi o depeșă, prin care i se anunță grabnica morțe a lui Cetevayo, fost rege al Zulu-landului.

Berlin, 9 Februarie

„Post” anunță : Principele Orloff va părăsi postul său de ambasador în Paris, cel mult până la finalul lunii acesteia. — Ministrul rus de externe, d. de Giers e foarte mulțumit de reușita misiunii sale în Berlin; în privința celor intimpinate în Viena e cam rezervat. Cu toate acestea se afirmă că dânsul s' a' exprimat, că dacă totul ar atârna numai de la el și Bismarck, Rusia ar putea intra fără mari greutateți în alianța păcii. Giers și dâ acum toate silințele, să atragă în partea sa cât mai mulți amici ai păcii. Intre aceștia cel mai energic e principele Orloff.

Serviciul telegrafic al „României Libere”

11 Februarie 1884 — 3 ore seara.

Londra, 11 Februarie.

„The Times” publică o depeșă din Cairo anunțând că fortăreața de la Sinkat a capitulat și că garnizoana a fost masacrată.

„The Times” exprimă încă temeri asupra fericii sosiri a generalului Gordon la Chartum. El zice că Cabinetul Englez va trebui să se crează fericit dacă nu are de a se ocupa de cât de mijloacele de a ajuta pe generalul Gordon, o dată ce va sosi la Chartum și dacă nu are a rezolva probleme grave ce ar ridica captivarea lui de către Rebelii.

După o depeșă din „Daily-News”, o mișcare insurecțională ar fi izbucnit la Sfakia în Creta, în urma vătămarilor aduse de Poarta privilegiilor patriarhului Grec din Constantinopol. Poarta a trimis ordin la Salonie și la Smyrna d' a' trimite 5000 oameni în Creta.

Cair, 11 Februarie.

Ultimele noutăți, primite din Egiptul de sus, conțin, că generalul Gordon nu e așteptat la Berber de cât mâine, Marți.

Viena, 11 Februarie.

Majoritatea Comisiunii, însărcinată d' a' examina ordonanțele ministeriale privitoare la măsurile excepționale de poliție, a hotărât a aproba zisele ordonanțe, luând act de declarațiunile Președintelui Consiliului că guvernul nu va uza de ele de cât spre a combate pe anarhiștii.

(Havas).

A se vedea ultimele scrieri pe pag. III-a.

București, 31 Ianuarie.

Senatul a votat legea asupra comerțului ambulant din țară, admisă deja de mai mult timp de Camera.

Economia acestei legi se rezumă pe două puncte principale: interdicțiunea colportagiului pentru orașe, și îngăduirea lui pentru comunele rurale, în deobște, și pentru bălciuri.

Față cu aceste dispozițiuni ale legii noi, fie-ne permis să ne întrebăm : care a fost scopul legiuitorului când a zămislit cele coprinse într-însa ?

Neareșit, scopul a fost îndoit :

a) el a trebuit să se supună dorințelor ce le exprimau mai toate camerele de comerț din țară, și astfel să alcătuiască această lege, care împedea pe viitor concurența ce negustorii pribegi făceau negustorilor fixi, și

b) fiind-că mai tot acest comerț se făcea de străini și, în special, de evrei, era datorită guvernului să ia măsuri, printr-o lege specială, spre a susține pe micii comercianți români, lăsând liber colportagiul produselor de agricultură, de silvicultură, de grădinărie, de industrie domestică și de obiecte de prima necesitate, admise de ministeriul domeniilor și al comerțului, — precum și spre a scăpa pe consumatorii de-o rară metodă de ho-

ție, ce se întrebunța, în privința lor, cu vinderea a tot soiul de marfă putredă și arsă, drept marfă curată.

Până aici, după cum vedem, ocupațiunea legiuitorului e demnă de toată stima, căci ea e pornită din două simțimente : unul național, de a susține și incurajarea pe oiteni, cu micul lor comerț, — și altul economic, de a garanta pe consumatorii orașelor contra traficului și de-a împiedica concurența ce se făcea comerțului stabil.

Toate acestea, însă, pentru orașe. Cum rămâne însă cu satele ?

Mărturisim că nu am înțeles pe legiuitor în dispozițiunile celelalte ale legii, prin care permite exercitarea comerțului ambulant, prin comunele rurale și prin bălciuri.

Nu s' a' găsit nimeni, nici în Senat nici în Cameră, care să priceapă că, prin această dispoziție de lege, totă banda cloncanilor flămânzi, cari a-lergau prin mahalalele orașelor, se va năpusti asupra satelor, vînzînd ață putredă, madapolam ars, suliman, frunză roșie, flori de cap, și alte nimicuri de soiul acesta, pe ouă, malaiu, brînză, grăunțe, lăună, etc ?

Peste un an de la promulgarea acestei legi, prezicerile noastre vor deveni o tristă realitate, și cu atât mai tristă, cu cât e vorba de populațiunea rurală, unde mortalitatea e deja destul de întinsă, mulțumită rului trăii, și unde colportagiul va ucide samburele or-cărei industriei casnice.

In adevăr — și aci e rîul cel mare — până astăzi țeranca română tot mai îngrijia de îmbrăcămintea copiilor și a bărbatului său, cultivînd cânepă, punînd pânză, lucrînd lână pentru ciorapi sau flanele de casă, și adesea îngrijia și de îmbrăcămintea sa, crescînd gîndaci de mătase și lucrînd cămăși, prosoape, năframe de borangic.

Astăzi, deja am ajuns să ne fie rușine cînd intrăm într'un sat. Mai tîrziu județele de câmp au părăsit îmbrăcămintea lor curat românească. spre a imprumuta un port bastard, care n' are nimic din farmecele celui-lalt, lucrînd în casă, și costă și mai mulți bani.

De azi înainte va fi și mai rău.

De sigur, n' am avea nimic de zis sau și dacă am avea, n' am zice, cînd am vedea că țeranul găsește o economie în cumpărarea obiectelor, trebuitoare casei sale, de la marchidanii. Dacă clima noastră ar fi de natură a' i permite să lucreze tot anul la pămînt, am pricepe că lui i- ar veni mai bine să și ia nevasta și copiii la lucru cîmpului, iar cele trebuincioase îmbrăcămintei să le cumpere de la țerg sau de la colporteurii, de cât să și lase acasă spre a țese sau a țoarece.

Cînd însă din 12 luni, cel puțin cinci stău la gură cupțitorului or la cărciumă, — ne avînd nimic de lucru, să nu regreți această dispozițiune de lege, care inlesnește și mai mult beția, incurajiază lenea și dă pe țeran cu totul în exploatarea evreilor ambulanzii ?...

E de revenit asupra acestui punct.

CRONICA ZILEI

M. S. Regele a primit ieri în audiență pe d. general G. Angheliescu, comandantul corpului I de armată și președintele comitetului permanent de infanterie.

D. prim ministru I. C. Brătianu se întoarce azi în capitală, venind de la Flo-

rica, unde plecase întovărășit de d. Radu Mihailu.

D. general Cernat a fost primit Duminecă, în audiență, de către M. S. Regele.

D. Lșoș Tolnay, directorul general al drumurilor de fer ungare, însoțit de alți doi funcționari ai direcțiunii sale, a sosit în București, spre a trata cu guvernul nostru, după cum se zice, chestiuni privitoare la căile ferate.

D. Mărăcineanu, primul secretar al legațiunii române la Bruxelles, va pleca mâine la postul său.

Aflăm că d. ministru al instrucțiunii publice a pregătit proiectul de lege pentru acordarea drepturilor la graduațiune și profesorilor de la Conservatorul de muzică, și că în curînd îl va depune pe biroul Camerei.

Consiliul de revizie va judeca astăzi recursul căpitanului Paraschivescu.

De cât-va timp vedem că Teatrul național nu mai joacă de cât odată pe săptămîna. Lunea, Miercuria și Sîmbăta sunt închiriate Operei; Marțea se dau balul splendide sau adorabile; Joia de asemenea, — ast-fel că nu rămăne de cât Dumnicia pentru trupa românească.

Oare pentru aceasta să fi fost zidit Teatrul național ?

Indată după închiderea Operei, care va fi la 6 Februarie, se vorbește de sosirea unei opere franceze.

Artiștii Teatrului național au început să repete *Fântăna Blanduziei*, noua piesă în versuri a d-lui Alexandri.

Pentru *Șahâr-Mahâr*, revista d-lui Rosetti, aflăm că mai toate lojile sunt vîndute, de și s' a' ridicat prețurile.

Cetim în „Mesagerul Brăilei” : — Primul bal dat de secțiunea a II-a societății „Carpații”, din Brăila, a avut loc Sîmbăta seara, 29 Ianuarie, în salonul „Dacia”. Reușita a fost completă.

„Sala a fost decorată cu mult gust; pe pereți se vedeau districtele Transilvaniei în triclor român. Pe lângă membrii societății, un numeros public, toți Români, umpleau salonul și camerele de prin-țur. Costumele naționale se întreceau. Dansul s' a' început și s' a' finit cu *hora bucovineană*. *Romana* și *Romanul* au fost jucate în public pentru prima-oră aici. Cătă frumusețe, delicatețe și cochetărie nu se desfășură în jocurile străbunilor noștri ! Ce bine ar fi să se introducă în toate saloanele noastre.”

Condamații colonel Polizu și căpitan Tulea au făcut recurs.

Cu această ocaziune rectificăm, că nu degradarea ci destituirea și pierderea drepturilor de pensiuie, li s' a' aplicat pe lângă închisoare.

Azi, la curtea de casațiune e fixat recursul d-lui C. Radu din Bacău, contra sentinței Curții de Apel din Iași, în procesul Leculescilor.

La ceremonie funebă a reposatului Vasile Paapa, bine-făcătorul școlilor, printr- numeroși sîi amici se vedea și președintele societății pentru învățatura poporului român, d. general Florescu care, în câte-va cuvinte bine simțite a arătat meritele reposatului pentru școala poporului și tot d' o dată a exprimat recunoștința societății pentru ajutoarele ce tot d' a- una împărția cu bună voință fililor de țeran, cari se pregătiau ca să devie învățători sîtești.

Un alt discurs a pronunțat și d. Al. Pencovici, directorul „Monitorului oficial” unul din intimii amici ai reposatului de fericită memorie.

Mulțime de de coroane împodobiau cosciugul reposatului, între care două, una din partea societății, cu inscripțiunea *Școala normală, recunoștință* și alta din partea școlii Froebliane pe care se vedea scris : *Bine-făcătorul lor-Micic copilăși*. Normaliștii Societății precum și 100 eleve orfane din Asil au însoțit resturile mortuare ale reposatului. Două coruri, unul al normaliștilor și altul al orfanelor cântau imnul funebur.

Iată cea mai frumoasă cunună ce i se poate oferi unul bine-făcător al școlilor!

Astă-seară, în sala Teatrului național, e balul cu tombolă al „Societății funcționarilor publici”, cu care ocaziune se serbează a doua aniversară a acestei societăți, ce numără deja peste 1100 membri.

DIN TRANSILVANIA

Din Munții Iancului se anunță, că fără să se fi publicat în vre-un chip oare care starea marțială, Românii din acele părți sufer, de fapt, toate consecuențele acestei stări. — O simplă de-nunțare ajunge, ca un om să fie ridicat din casa sa și trîntit în temniță, unde zace sîptemăni și luni până i se face instrucțiune pentru bănuiala de agitare împotriva statului. — Libertatea persoanei — intru cât privește pe Români — se poate considera ca desființată.

Ceea ce se întîmplă în Munții Iancului, noi avem informațiuni pozitive că se întîmplă în toate părțile României de peste munți.

Cercetare criminală, pentru costume naționale!

Ciudat, dar așa este. — Din Valea Hațegului s' a' refugiat dincoace o tîneră pereche de curînd căsătorită. Cu ocazia nunții mirele și mireasa îndrăniseră să se îmbrace românește, ceea ce făcu pe sub-prefect și procuror să i dea în cercetare criminală, pentru crima de *inaltă trădare*.

Lucrurile ne mai putîndu-ne mira, ori cînt sunt de strigătoare la cer, ne mărginim a le înregistra. Judece cetitorii !

DIN AFARA

Alianța austro-germană.

Zilele acestea a apărut un remarcabil articol în „Le Nord”, foaia diplomației rusești. Era vorba despre efectul călătoriei d-lui de Giers la Berlin și Viena. Foaia din Bruxelles constată, că, mulțumită acestui pas diplomatic, virful amenințător al alianței celor două împărății și poate și al Italiei se poate considera ca rupt, și pacea ca pe deplin asigurată.

Este interesant, că ziarele franceze sunt acelea, cari dau mai multă importanță acestei declarațiuni. «Republique Française» bunioară feliicită din inimă pe ministrul de externe al Rusiei pentru călătoria sa diplomatică și constată că în urma ei alianța celor trei monarhii din mijlocul Europei și-a pierdut caracterul său amenințător și amicii păceii pot fi iarăși liniștiți.

Din Spania

Ieri a fost aniversarea republicei spaniole de odinioară. Ca în toți anii așa și de astă-dată se hotărîseră republicanii să ție o mare adunare de popor, în care să serbătorească însemnătatea zilei. Ministeriul conservator al lui Canovas del Castillo a interzis însă adunarea.

O foaie oficioasă din Madrid esplîcînd cauzele acestei interdicțiuni, iea de pildă republica franceză. Guvernul francez a interzis o serbare aniversară a Comunii; a oprit manifestările bonapartistă a le elevilor de Saint-Cayr, și a luat măsuri de-a împiedica demonstrațiile orleaniste ce erau preparate la gara de Orleans din Paris, cînd cu plecarea contelui de Paris în Spania.

Intoleranța însă ce și-o permite o republică, și-o poate permite de sigur și-o monarhie !

Expediția franceză în Tonkin.

Din Tonkin sosesc vestii foarte favorabile Francesilor.

Amiralul Courbet, comandantul expediției franceze, a isbutit să curețe de Pavilioanele negre și de briganzii toate provinciile de pe lângă Fluviul roșu și să restabiliască siguranța publică.

In contra fortăreței Bac-Ninh nu s' a' întreprins încă nimic, căci garnizoana ei s' a' dovedit de prea puternică față cu numărul insuficient al soldaților

francesi. — Operațiunea împotriva acestui însemnat loc de arme se va începe numai după sosirea tuturor ajutoarelor, în capul cărora se găsește generalul Millot, viitorul comandant general.

În timpul acesta Francesii pun în lucrare toate mijloacele pacifice, pentru readucerea ordinii în Tonkin și supunerea lui definitivă. Noul rege din Anam, cu toată moartea groaznică ce și-a atras-o predecesorul său prin aceea că a început să pacteze cu Francesii, ascultă cu cea mai mare supunere de ordinele consulului francez din Hue. La cererea acestuia, el a dat armatei franceze de expedițiune doi comisari indigeni cari să spună poporului că voia regelui este de a primi pe Francesi ca amici și de a asculta de ei. Această tactică dă roade bune.

Pe de altă parte stăruințele Chinei de a apăsa pe Annamiți împotriva Francesilor au început să nu mai prindă. Annamiții speră în ajutorul armat al Chinezilor. Ne mai vîndîndul și-a pierdut iluzia de puterea marelui imperiu.

În sfârșit ca un lucru ce va înlesni mult viitoare operațiuni franceze, se anunță neînțelegerile serioase ce au izbucnit între Chinezi și Pavilioanele negre. Acestea refuză de-a mai coopera cu cei cântăiți și vor să se bată pe viitor numai de capul lor.

REBELUL DIN EGIPT.

Din Londra se scrie, că guvernul englez a început negocierile cu cel francez, pentru o cooperare în scopul de a înăbuși mișcarea din Sudan. Dacă vestea va fi adevărată, se dovedește încă o dată gravitatea situației. Cât pentru Franța, ea se va feri să ajute pe Englezi în această încercătură. Scosă de aceștia, fără mare ceremonial, din vechea sa poziție în Egipt, ea are dreptul să rădă de încercăturile d-lui Gladstone și de a lăsa să iese din ele cum va putea.

Cam acesta e înțelesul articolelor, prin cari vorbesc toate ziarurile franceze de mișcarea din Sudan. Iată cum scrie bunioară «National», despre care se afirmă că are relațiuni tocmai cu presidential cabinetului:

«...După d. Gladstone insurecțiunea din Sudan nu este de cât un fenomen american, care nu s'ar găsi nici într-o privire în legătură cu cestiunea egipteană, pe care Englezii credea să o deslege printr-o anexare mascată. Aceasta este o mare eroare și noi suntem dispuși să credem că puterile europene judecă alt-felul situațiunea din care nasc astăzi încercăturile atât de mari pentru Anglia.

«Noi, cești din continent, găsim o relațiune intimă între insurecțiunea din Sudan și ocupațiunea englezească în Egipt. Ațtarea lumii mahomedane, umilirea adusă Chedivului și Sultanului, absurditatea programului de reforme al lordului Dufferin au permis ca insurecțiunea din Sudan să ia întinderi atât de alarmante.

«Pe timpul lui Arabi, armata egipteană s'ar fi putut împotrivi falsului profet; desorganizată și demoralizată sub bicul ofițerilor englezi, a trebuit să fie bătută. Anglia este așa dară singură răspunzătoare de desastrelor ce se succedeză acolo unul după altul și de la Anglia va cere Europa socoteala de soarta Europeanilor rămași în Chartum».

D-nul Gladstone trebuie să fie în a-

devăr îngrijiat. Spre a înăbuși revoluția arabă, Angliei i trebuie o armată de cel puțin 20,000 de Englezi, și pentru un război ca aceasta nu va găsi pe nimeni care să i plătească cheltuielile. — De aci misiunea lui Gordon și vorba de-a lăsa pe Falsul Profet cu ce are, căci Englezii înainte de toate sunt un popor de negustori. — Egiptul a plătit cheltuielile de război. Sudanul nu poate da nimic.

STIRI MILITARE

Generalul Gallifet a fost ales și pentru anul acesta president al comitetului cavaleriei franceze și inspector general al acesteia.

Rusia a revocat zece din ofițerii ei superiori, ce se găseau în serviciul bulgar. Revocarea s'a făcut fără știrea prealabilă a principelui și a produs mare părere de rău între Bulgari, că-i ofițerii în chestie se purtasă răspus de bine în însemnatele comandamente ce investiseră.

BULETIN PARLAMENTAR

Sedința de la 30 Ianuarie 1884.

SENATUL

Nu a ținut ieri sedința, după cum am mai spus.

CAMERA

Sedința s'a deschis la ora 1½ d. am. sub președinția d-lui vice-președinte D. Giann, fiind prezenți numai 75 d-ni deputați.

Pe banca ministerială încă erau numai 4 miniștrii și anume d-nii: Lecca, Voinov, Dabija și Câmpineanu.

S'a aprobat sumar ședința precedentă și s'au făcut comunicările zilei, între cari, un proiect din inițiativa Camerei pentru acordarea unei pensii de 300 lei pe lună d-nei Lambriu, asupra căruia după cererea d-lui Iurașcu s'a admis urgența; asemenea, după cererea d-lui C. A. Rosetti, s'a admis urgența și asupra propunerii de a se acorda o pensie vechei repozatului N. Apoloni.

D. V. Iepurescu depune o petițiune din partea a 950 cetățeni ploesceni, prin care protestează contra noilor taxe și a imprumutului de 2½ milioane, ce Primăria aceluia oraș voește a impune și a contracta.

D. dr. Polizu reînnoște interpellarea d-sale adresată d-ilor miniștri de culte, interne, rebel și președinte al consiliului în privința sustragerii materialului de clinică chirurgicală de la spitalul Colțea.

La ordinea zilei fiind urmarea dezbaterii pe articolele a budgetului ministeriului domeniilor, d. raportor Gr. Cazadini s'a urcat la tribuna și a început ceteria.

Discuțiunea a urmat până la ora 5, când ne mai fiind Camera în număr, s'a ridicat ședința.

X-a Scrisoare deschisă către P. S. S. arhiepiscopul Calistat Orlénu, sau executatul nejudicat.

Prea Sfinție!

În precedentă mea scrisoare, ocupându-ne de suspendarea din serviciile bisericesti, ați vădut că am studiat în ipoteza când a fost un vot în ședința de la 15 Iunie.

Chiar în această ipoteză, nu m'am interesat de cât de cestiunea de drept,

și Damour acolo, cu stomachul gol, cu inima strânsă că știa miseria de-acasă, dobândi convingerea, auzind pe unii și pe alții, că guvernul s'a jurat să extermină poporul, ca să fie stăpân pe republică. Berru avea dreptate; toată lumea știa că Enric V era la Saint Germain, într-o casă pe care flutura drapelul alb.

Dar toate acestea vor avea un sfârșit, într-o bună dimineață aveai să fie isbiți cu pături de pușcă acei miserabili cari lăsa cu uvrierii să moară de foame și să fie bombardați, nu mai și numai să facă loc nobililor și preoților. Când Damour venia acasă cu Eugeniū, amândoi înfăcărâți de nebulia din afara, vorbeau numai că au să omoare lumea, în fața Feliciei mută și palidă, care îngrijea pe mica Luisă din nou bolnavă, din cauza hranei celei rele.

Cu toate acestea, asediul avu un capăt, armistițiul fu încheiat, și Prusienii deflără în Câmpiile Elysee. Cei din strada Envierges mănărau pâine albă, pe care Felicia se dusesse să găsească la Saint-Denis; dar prânzul fu intunecat. Eugeniū care voise să vază pe Prusieni, da amănunte, când Damour, rădicând o furculiță, strigă cu furie că ar fi trebuit să moară toți generalii pe ghilotină. Felicia să supără și i smuci furculița. În zilele următoare, fiind-că lucrul nu mai începea, hotărâ să înceapă lucrul pe socoteala sa: avea câte-va bucăți topite, sfes-

spre a arata, cât de arbitrar este procedul unei înfăcărări înainte de-a judeca. — Studiul faptelor ar fi fost și mai important; dar nu l'am făcut, fiind constrins de lipsa spațiului și mai ales de aceea că aveam de spus lucruri ce ar fi provocat cea mai mare desconsiderare a capilor ierarhici din ortodoxia română. — Un moralist ajutat de scalpelul unui fiziolog, ar descoperi în acești capi, un cortegiu simptomatic foarte îngrijitor pentru aceea ce Sinodul s'a obicinuit a numi Biserica, fără ca să și dea seama despre însemnătatea cuvântului. Biserica este de neapărat o bună armă. — Se cere însă ca condițiune indispensabilă, ca acei cari se servă de dânsa, să fie demni de a o apropia, demni de a o invoca.

În ceea ce privește faptele, mă mărginesc în a spune că, îndelungata menținere într-un provisoriu atât de arbitrar, constituie aceea ce legile țerei numesc: *denegare de justiție*.

Din partea Sinodului actual, nu mă surprinde nici de cum denegarea de justiție, de care-ce el ne-a obicinuit la nelegiuiri de tot felul.

Să venim acum la un al patrulea exces de putere:

Isgonirea din Sinod, — adică o a doua executare fără judecată.

Când s'a făcut isgonirea? În ședința de la 24 Octomvrie.

În urma căror circumstanțe?

În această ședință a avut loc protestarea P. S. S. Episcopului Argeșului precum și a Sfinției Voastre, în contra prescripțiunii-verbale, viciat de fals.

Imediat după votul Prescripțiunii-Verbale, adică după ratificarea falșului de către Sinod, înalt Prea Sfinția Sa Președintele, întreabă dacă mai aveți dreptul să stați în Sinod.

Oracolul răspunde:

1-ul Pasagiul al P. S. S. Episcopul Melchisedec:

«P. S. Arhiepiscopul Calistat este dat în judecată și în consecință înalt Prea Sfinția-Voastră l'ați oprit de a funcționa „cele arhieresc”.

Analisa.

Acest pasagiul provoacă întrebarea următoare: cine este autorul suspendării Sfinției-Voastre din serviciile bisericesti, Mitropolia ori Sinodul?

Vedeți că țitele se incurcă.

Adresa de la 20 Iunie precum și prescripțiunii-verbale al ședinței de la 15 Iunie, răspunde: Sinodul.

P. S. S. Episcopul Melchisedec, zice din contra: I. P. S. S. Mitropolitul Primat.

Această contradicțiune este prea gravă, pentru a nu ne atrage atențiunea, și o pri un moment. — Dintr'nsa putem trage un argument mai mult în favoarea opiniei că, în ședința de la 15 Iunie nu s'a luat o deciziune în contra Sfinției-Voastre — dacă deciziunea a fost — de cât violându-se legile.

Cum se poate explica acest limbajul contradicționar?

Se va zice poate că P. S. S. Melchisedec au a băgat seamă la cuvintele ce a pronunțat, când a zis:

«Înalt Prea Sfinția-Voastră l'ați oprit» — că adică a făcut, impropriu numit, un lapsus linguae. — Cine poate crede una ca aceasta? În adevăr:

a). P. S. S. Melchisedec, care în Memorii: Papismul etc. desprețuiește așa de crud societatea română, ajunsă după P. S. Sa la culmea abrutisării, trebuie să se simtă un om de un mare talent, un om superior. — De la un om așa de superior, avem dreptul să ne așteptăm că unește faptele cu vorbele, și nu comite prin urmare așa grave lapsus linguae.

(b). În circumstanțele în cari vorbia Prea Sfinția Sa, acest lapsus, devine atât de caracteristic, în cât nu că se tran-

nice, pe care voia să le îngrijească, cu speranță să le vînză. Eugeniū, neputend stă locului, lăsa lucrul peste un ceas. Cât pentru Berru, dispăruse de la armistițiū; de sigur dăduse peste o masă mai bună în altă parte. Dar, într-o dimineață veni, foarte încălzit, și vorbi despre afacerea tunurilor de la Montmartre. Baricade se rădicau pretutindeni, triumful poporului sosia în fine; și venise să găsească pe Damour, zicend că e nevoie de toți cetățenii cei buni. Danour și părăsi lucrul, cu toată figura spăimântată a Feliciei.

Era Comuna. Atunci, zilele din Martie, Aprilie și Mai se succedară. Când Damour era obosit și femeia sa l ruga să stea acasă, el răspundea:

— Dar un franc și jumătate al meu? Cine ne ve da pâine?

Felicia pleca fruntea. Ca să mănânce avea numai un franc și jumătate al lui și unu și jumătate al lui Eugeniū, acea plată a gardei naționale, măriată une-ori prin distribuire de vin și carne sărată. Ș'apoi Damour era convins de dreptul său, trăgea în cei de la Versailles cum ar fi tras în Prusieni, convins că salva republică și că asigura fericirea poporului. După oboseala și miseriile asediului, sgdudirea războiului civil l făcea să trăiască cu groaza de tiranie, în care să sbătea că un erou obscur, hotărât să moară pentru apărarea libertății. Nu

aformă dar și revindică numele de lapsoș al inteligenței. — Acest din urmă este opera lui Dumnezeu, este împlinirea a-dagiului: „gura vinovatului adevărul mărturisește”.

Circumstanțele în cari vorbia Prea Sfinția Sa, erau într'adevăr excepționale. — Câte-va momente mai înainte se discutase, cu destulă animositate, cu ocaziunea prescripțiunii verbale al ședinței din 15 Iunie) cestiunea de a se șei dacă suspendarea, este opera Mitropoliei ori a Sinodului. — P. S. S. Episcopul Argeșului împreună cu Prea Sfinția-Voastră, susține că dânsa emană de la Mitropolia. — Partisanii admisiunii prescripțiunii fără nici o rectificare, susțineau că suspendarea emană de la Sinod. — În urma unei așa animate discuțiuni asupra cuvintelor Mitropolie și Sinod, nu este posibil de închipuit ca un om atât de superior să se înșele, și să întrebuițeze un cuvânt în locul celui lalt.

O asemenea greșală nu poate avea loc, fără ca să fie în joc și mâna cerească.

2. Pasagiul al P. S. S. Episcopul Melchisedec: „Prin urmare dar, (sic) de la „sine se înțelege (II) că dacă nu poate „leturșii, nu poate (?) nici să ia parte la „lucrările Sf. Sinod, până ce nu se va „hotări prin judecată”.

Analisa.

«De la sine se înțelege». Această despotică și autoritară deciziune, nu mă surprinde nici cum din partea Prea Sfinției-Sale. — Cum însă noi nu suntem obligați să suferim autoritarismul acestui mare mozaic, moralist politic, economist și inquisitorial, ne permitem a nu avea credință în aceste puține cuvinte, insignn unel ușoare, prea ușoare percepțiuni.

Nu se înțelege nici de cum ca isgonirea din Sinod să fie consecința necesară și logică a suspendării din serviciile bisericesti. — Ceea ce ar mai putea fi de înțeles, este ca să urmeze o vină relativă la funcțiunea Sinodală, adică funcțiunea de legislator, administrator și judecător bisericesc.

Dar nu se înțelege nici una din ele. Toată lumea știe că un Arhieru membru al Sinodului, nu deține această calitate de la faptul servirii în Biserica. — Această calitate o deține de la puterea ce i s'a încredințat prin electiunea conformată prin decret domnesc.

Dacă este adevărat (dușă cum pretinde P. S. S. Melchisedec) că, acel ce nu mai poate liturșii, nu mai poate sta în Sinod; ar trebui să zicem că Arhierul ce să găsește în imposibilitate de a sluji din cauză că și-a pierdut vederea sau din altă infirmitate, trebuie să nu mai fie membru al Sinodului. — Această contrarie deducțiune logică, ne arată cât de ne logică este cea trasă de P. S. S. Melchisedec.

Nu posibilitatea de a sluji, dă calitatea de membru al Sinodului, ci Arhieria însăși.

Într'un Arhieru trebuie să vedem două persoane cu totul distincte:

Una, adică de oficiant, care l face să lucreze pentru religione, prin oficiare; Alta, aceea de membru al Sinodului, care l face să lucreze pentru religione, ca legislator, administrator și judecător.

Ast-fel că, pot să fie motive care să permită suspendarea din Sinod, fără că aceasta să atragă pe aceea din serviciile bisericesti; și vice-versa, pot fi motive cari să permită suspendarea din serviciile bisericesti, fără ca aceasta să atragă suspendarea, adică isgonirea din Sinod.

Dacă isgonirea din Sinod, ar fi basată chiar pe neregula comisă în Sinod; totuși dânsa nu poate avea loc de cât în casurile anume determinate de lege. — Care sunt acele casuri; unde este legea

intra în complicațiunile teoretice ale ideii comuniste. Pentru dânsul, Comuna era tocmai epoca de aur anunțată, începutul fericirii universale; în vreme ce credea, cu mai multă încăpăținare, că era unde va, la Saint-Germain sau la Versailles, un rege gata să restabilească închințiunea, și drepturile segnorilor, dacă l'ar lăsa să intre în Paris, La el acasă, n'ar fi fost în stare să strivască o insectă; dar la avant-pasturi, doborâ jandarmii, fără nici un scrupul. Când să întorcea, sdrobit, negru de sudoare și de iarbă de pușcă, petrecea ore întregi lângă mica Luisa, ascultând-o cum respiră. Felicia nu se mai încerca să l reție, aștepta, cu liniștea ei de femeie prevăzătoare, sfârșitul acelei sgdudiri.

Totuși, într-o zi, îndrăsn să observe că acel diavol încornorat de Berru, care striga așa de mult, nu era atât de prost ca să meargă să primească împușcături. Avusese îndemănarea să obție un loc bun în intendenta; lucru care nu l împedica, când venea în uniformă, cu pene și galoane, d'a exalta ideile lui Damour prin discursuri în care vorbea să impușce pe miniștrii, Camera, și pe toată lumea, în ziua când să vor duce să i ia de la Versailles.

— Pentru ce nu să duce el, în loc d'a trâmte pe alții? zicea Felicia.

Dar Damour răspundea:

— Taci. Mi fac datoria. Atât mă rău pentru cei ce nu 'și-o fac!

Intr-o dimineață, pe la sfârșitul lui Aprilie, Eugeniū lui adus, în strada Envierges, pe un bruncad. Primea un glonț tocmai în plept, la Moulinaux. Pe când l urcau, expira pe scară. Când Damour veni seara, găsi pe Felicia tăcută lângă cadavrul fiului lor. Fu lovit ca de un trăsnet, căzu jos, și ea l lăsa să plângă, lângă perete, fără să i zică nimic, fiind că nu găsea ce să i zică, și pentru că, dacă ar fi pronunțat un cuvânt, ar fi strigat: «E greșala ta!» Inchisese ușa cabinetului, nu făcea nici un sgomol, de frică să nu sperie pe Luisa. Și chiar să duse să vază dacă suspinele tatălui nu deșteptaseră pe copilă.

Când se sculă, Damour privi lung, în fața oglinzii, o fotografie a lui Eugeniū, unde tănărul era ca guard național. Luă un condei și scrisese în josul portretului: «te voi răbuna», cu data și cu semnătura sa. I se păru că s'a mai ușurat. A doua zi, un convoi funebru împodobit cu drapele mari, roșii, dusejcorpul la Piere-Lachaise, urmat de-o mulțime enormă. Tatăl mergea cu capul gol, și vedea drapelul, cea purpură însăngerată care întunea mai mult lemnul cel negru al dricului, și umplea inima cu sentimente sălbatice. Felicia rămase cu Luisa în strada Envierges. Chiar din acea seară Damour se întoarse la ante-posturi ca să omoare jandarmii.

(Va urma).

Zola.

FOIȚA «ROMANIEI LIBERE»

— 31 Ianuarie —

2

JACQUES DAMOUR

Pe la jumătatea lui Decembrie, familia Damour și mănecăse toate economiile. La fie ce oră se anunța câte o înfrângere a Prusienilor în provincie, și câte o eșire victorioasă care avea în fine să despresoare Parisul; și Damour nu fu speriat la început, sperând necontent că va avea în curând de lucru. Felicia făcea minuni, trăiră zi cu zi numai cu acea pâine neagră a asediului, pe care numai mica Luisa n'o putea digera. Atunci, Damour și Eugeniū și înfăcărâra mai mult capul, după cum zicea Felicia. Ne avend ce face de dimineață până seara, scoși din obiceiurile lor, și cu brațele amorțite de când lăsasera munca, trăiau într-o stare cam peste mână, într-o spaimă plină de închipuiri ciudate și săngeroase. Amândoi se înrolaseră într-un batalion; dar, acest batalion, ca multe altele, nu eși nici măcar din fortificațiuni, încasărăm într'un post unde oamenii și petreceau zilele jucând cărți.

atât de ignorant din punctul de vedere civil și religios, cât și raportul asupra reformei Sinodului, al cărui autor este acelaș savant prelat; sau vre-o adresă, tot atât de inorală, cât și aceea adresată la 3 Noemvrie de către Sinod, d-lui președinte, al consiliului, în care se legitimizează hotărârile autorităților bisericești superioare „preoților de mir.” (Superioare bine înțeles prin ierarhie, căci de altă superioritate nu poate fi vorba). — Membrii Sinodului ce meditează un asemenea act, știu că unii din membrii, — exemplu: un Arhiepiscop, — are să-l combată prin argumente foarte puternice; prin argumente atât de puternice, în cât, său membrii de mai sus trebuie să renunțe la proiectul ce au făcut, sau la din contra, mergând orbește în contra tuturor argumentelor acestui membru, au votat actual, au să fie supuși la opiniunea publică, care va cunoaște discuțiunea prin „Monitorul oficial” și egi va putea forma convicțiunea.

Acest membru este așa dar genant! Ce să facem? Ce să facem? Iar P. S. S. Oracolul strigă cu bucurie; „Eșpica” — Să-i găsim un mic, un imperceptibil nod în papură; un susținător în judecată într'un mod sumar, prin urmare să-l suspendăm din serviciile bisericești, și ca consecuență să-l dăm afară. — Iacă membrul genant, dat în judecată, suspendat și isgonit. — Noi ne facem jocul. — Apoi, când opiniunea publică va începe sa strige, noi, Prelații vom zice: „A-ved în vedere că nu avem în tot-d'a-una Duhul Sfânt printre noi, că în consecuență suntem de multe ori niște sim-pli muritori și prin aceasta supuși eroare; „Errare humanum est...” Arhiepiscopul reu genuat este reintegrat în serviciile bisericești și prin urmare în Sinod.”

Conflictul încetează, opiniunea publică de asemenea, și tot se isprăvește. Dar acest Arhiepiscop a fost lovit, negrit și inferat pe nedrept. Eh! să mai creadă și dănsul, căci așa e lumea. — Să se sacrifice ca să ne îndepărtească diferitele dorințe și capriții, cari de cari mai extravagante.

Fie, să se sacrifice! Dar colegii săi, cei alți membri, au violat legea, au atentat la libertatea, la independența, la drepturile unui membru din Sinod, au mutilat acest corp.

Ah! în acest cas, nu mai zic: fie! În acest cas, ca autoritate însărcinată a vechia ca legile și constituțiunea să fie respectate, invit pe violatorii legilor să se urmeze într'o monastire unde, vor învăța să mediteză mai serios, și să cunoască valoarea unui ordin dat de Soveranitatea Națională.

Dacă suspendarea s'ar putea face așa cum s'a făcut aceea a Sfinției-Voaștre, și dacă dănsa ar avea și ca consecuență isgonirea din Sinod; suspendarea ar deveni o perpetuă amenințare care ar sta continuu de-asupra capului membrului independent, cum stetea și sabia lui Denys, tiranul Siracusei, asupra capului lui Damocles.

Independența membrilor Sinodului dispare. Care dispozițiune legală permite aceasta?

Mitropolitul și Episcopii, inventaseră deja un mijloc pentru a eluda legea din 1872, și a face astfel din Arhiepiscop nisea automați. — Acest mijloc este:

Am decis ca Arhiepiscopii să nu poată sluji la vr'o cununie sau moarte, sau la altă ocaziune, de cât având permisiunea Mitropolitilor sau a Episcopilor. — Cu acest mijloc, Arhiepiscopii independenți nu au mai de loc dreptul de a sluji, iar Arhiepiscopii docili au toate slujbele.

Prin acest mijloc, pe când Arhiepiscopii independenți, moare de foame, neavând ce mânca, cel docil, cel servil și-l face mare poftă de mâncare prin prea numeroasele slujbe ce are, mânâncă bine și se îngrașă și mai bine, atât din punctul de vedere al corpului, cât și al pungașilor.

Un exemplu 'l vom lua în comparațiunea între Sfinția-Voaștră și Prea Sfinția Sa Vicarul Mitropolit din București. Este timp ca, desgustătoare mijloace de care se servă o parte din membrii Sinodului, spre a distruge conștiința celorlalte părți; este timp zic, ca ele să înceteze cât se poate mai curând.

Din cele zise, se vede foarte clar, că arbitrara isgonire, nu se înțelege de sine, după cum pretinde Oracolul. — Nu! această isgonire, departe de a se înțelege, revolta simțul.

Dacă Sinodul era atât de sigur că isgonirea este un ce firesc și legal, mă întreb:

Pentru ce v'au permis să intrați acolo în ședințele de la 15 și 24 Octombrie? Dacă isgonirea era consecuență suspendării, ea trebuia să vă fie notificată o dată cu suspendarea; — Ceea-ce nu au făcut. — De aci dilema: Sau că suspendarea nu atrage isgonirea, și pentru aceea nu vi s'a notificat la 20 Iunie;

Sau suspendarea atrage isgonirea, și atunci, pentru ce nu vi s'a notificat, pentru ce v'au lăsat să intrați?

Să alegă Sinodul. Dacă Sinodul alege pentru cel de al 2-lea termen al dilemei; mă întreb: care a fost scopul pentru care v'au permis intrarea? — Acest scop este cam acens; cu toate acestea, cunoscând obi-

ceiurile acestui corp, putem să 'l demascăm. — Eaci:

Inquisitorialii din Sinod și au zis: „P. S. Arhiepiscop Calistrat este tare speriat, prin așa pretinsa deciziune de suspendare și dare în judecată. — Ori cât de independent și onest ar fi, totuși nu este posibil, — fiind speriat, — să nu aibă recurs la zicătoarea: „capul plecat nu se taie”, teorie iesuitică ce pre-conisăm în actul de acusațiune. — Va avea capul plecat, și prin urmare nu va protesta contra falsului Prescript-Verbal. — Ce e mai mult: se va supune la toate discuțiunile noastre. — Când vom ajunge cu lucrările procesului până în punctul d'a nu mai avea necesitate de ratificare prin tăcere. — Cursa a fost întinsă de P. S. Calistrat, a căzut într'ensă. — Dacă în urmă va vedea cauza și va începe să protesteze; va fi prea târziu, căci a ratificat totul prin tăcere și vom putea să 'l isgonim fără cea „mai mică temere”.

A-este președintele au înșelat pe mari inquisitorialii ai României.

Prea Sfinția-Voaștră ați fost mai independent și mai onest de cum v'au crezut dănsii; ați desprețuit teoria iesuitică, și ați ajuns prin aceasta a face ca opiniunea publică să se convingă de fațarnicia fraților voștri întru Christos. — Da, fațarnicia; de oare-ce P. S. L.L. pe de o parte ataca papismul, iar pe de alta urmează iesuitismul.

O ultimă probă că isgonirea nu este consecuență suspendării, constă în:

3-a Pasagiū al P. S. S. Episcopul Melchisedec: „Afară de aceasta chiar pre-sanția sa, cred că trebuie să s'ibă am-bițiunea de a se depărta din mijlocul nostru, până ce i se va regla pozițiunea.”

Analiză: Acest pasagiū ridică ori și ce dubii. Cine poate crede, că cea ce ne spune P. S. S. Melchisedec se înțelege de sine? Prea Sfinția Sa, „a bout d'arguments,” face recurs chiar la amorul propriu al Sf. Voastre.

Acest recurs se face: Sau când un om este desperat că numeroasele argumente nu au convins; Sau când lipsește ori-ce argument, și excitairea amorului propriu este singurul mijloc.

Prea Sfinția Sa nu se găsește în primul cas, de oare ce nu a invocat nici un argument; nici unul, o repet și o voiți repeta miș de ori, până când voiți pliticiși pe Prea Sfinția Sa, și 'l voiți face să renunțe la o asemenea năluca.

Este de neapărat dar, ca Prea Sfinția Sa, împreună cu întreg Sinodul, să se găsescă în cel de al doilea cas; adică, cu totul lipsite de argumente, cu totul lipsite de vr'o dispozițiune legală favorabilă isgonirii, afară numai dacă vor alege vr'una, invocând circumstanța că nu o cunoscă în acel moment, sau cu alte cuvinte, invocând neagra lor ignoranță. În acest din urmă cas, ar trebui să convină că sunt incapabili de a exercita funcțiunea ce li s'a încredințat, lăsând locul lor altora mai capabili și cari ar fi mai folositori societății, prin îndeplinirea rolului ce biserica este chemată a juca în Stat.

Excesul de putere rezultând din isgonire, este a patra cestiune prejudicială ce cade sub jurisdicțiunea înaltelor Curte de Casațiune.

În viațoarea mea scrisoare, sper să studiez încă două excese de putere mai principale.

Am onoare a vă ruga, Prea Sfinite, să bine voțiți a primi înaltul meu respect.

A. Filitis.

DIN JUDEȚE

Inmormântarea sub-locotenentului Poenaru și a sergentului Mușat. — „Mesagerul Brăilei” scrie:

„S'au văzut multe ceremonii funebre, dară ca inmormântarea acestor nenorociți oșteni nu. Cadavrele au fost depuse Joi de dimineață în Biserica Catedrală. Tot în aceea zi pe orele 2 p. m. s'a anunțat inmormântarea. Încă de la orele 12 lumea a început să se aglomereze în piața st. Michail și pe strada București, așa că la orele 2 p. m. valuri nesfârșite de lume se mișcău pe largele strade ale Brăilei, pe unde avea să treacă cortejiul. De când e Brăila nu s'a văzut atât de multă lume. Timpul frumos părea că voește a da o revanșă nemilosului viscol, cari a uscat viața acelor două juni.

„La orele 3 p. m. cortejiul s'a pus în mișcare spre cimitir. S'eschide prin: un pluton de călărași, venia corul vocal, apoi carul funebru pe care era pus sub-locotenentul, purtând mai multe cununi din partea camarazilor, amicilor și rudelor sale. După care venia fratele mortului, corpul oficerilor din garnizonă, autoritățile civile cu d. prefect în cap. După aceea urma al doilea car cu sergentul Mușat pe care se vedea o frumoasă coroană din partea regimentului din care făcea parte, musica regimentului, o companie de doborâși și alta de călărași. Cortejiul se încheia prin un pluton de călărași, după care urmau mai multe trăsuri și o mulțime de lume.

„Cortejiul a ocolit piața St. Michail, a străbătut strada București, unde când a ajuns în fața consuliului Țerilor de jos

s'a văzut, de cel ce observa, bandiera consuliului ridicată pe jumătate, ca un salut oficial dat ultimelor rămășițe acestor regretați militari. Insuși d-nu vice-consul Scren în haine de jale a salutată din balcon resturile mortuare. Cortejiul a apucat pe strada Glaria, sfântul Constantin și a Apeii la cimitir.”

Pesta-bovină. — Cetim în „Mesagerul Brăilei”:

Numa! în cătunul Nemți pendinte de comuna Scortaru nou au fost câte-va casuri depesta-bovină. La 26 Ianuarie s'au ridicat cele din urmă măsuri contra acestui flagel; prin urmare nu mai este nici un cas în județul nostru, dară pentru că în comuna Maxineni și Corbeni din județul Râmnicu-Sarat mafeisistă încă pesta, zona sanitară să întinde și până în comunele județului nostru Scortaru nou, Gurgueți și Latinu.

STIRI MARENTE

Recolta vinului în Franca, a fost mai bogată în anul trecut decât în toți anii precedenți. S'au produs peste 36 milioane hectolitri de vin. — Se constată că floxera începe să scadă. Vițele americane se afirmă bine. — Importul de vinuri crește cu toate acestea mered.

Mai mult se cheltuese, relativ, pentru școale în Saxonia. — Un liceu costă pe an, în termen mediu 110,000 franci (profesorii și materialul didactic); o școală reală superioară 80,000 franci.

Așa numitele dușe americane încep să se întindă în mod înspăimântător (afară de țara noastră, unde mulțumită D-lui suntem mult mai practici de cât să ne espunem viața într'un chip oare-care.)

Un tiner student de la universitatea din Cracovia se amomezase de o fată. În curând găsi un rival și în urma unei certe violente se hotărîră pentru un duel american. Tinerul scoase globul cel negru, și în ziua onomastică a fetei egi luă remas bun de la dănsa, spre a se otrăvi. Ea iubindu-l, împărțăși soarta. Astăzi sunt morți amândoi.

În Paris s'a jucat cu mare succes o nouă operă unică de Lecoque. — Titlul ei este „Loiseau Blanc”.

După o declarație oficială a consiliului internațional sanitar din Alexandria, epidemia de cholera din Egipt se poate considera ca pe deplin încetată.

DE LA TURNU-ROȘIU

Unde li se dă ocazie și unde pot, — Ungurii ne arată dinții și noue, celor de dincoace. La trecătorile de la fruntării, au introdus o adevărată sistemă de jicnire și de jaf. — Iată un cas ce ne istorisesc „Telegraful Român” (din Sibiu):

„Arendatorul de regale F. din Râmnic a sosit cu carul său propriu în Sibiu. Din cauza drumurilor rele carul fiind și cam vechiu, era stricat astfel în cât arendatorul nu s'a mai putut reînnoiește cu acest car. F. a cumpărat un car nou și pe cel vechiu l'a lăsat aici socotindu-se în prețul celui nou cu 30 fl. Reînnoindu-se F. lu oprit la vamă și aci fu pedepsit cu horenda sumă de 465 fl. pentru că autoritățile de la vamă au considerat drept defraudatiunea vama! importarea carului celui nou ce-l schimbase resp. cumpărase F. în Sibiu.

„Arendatorul având grabă să ajungă acasă în Râmnic a voit a se adresa către otelierul M. din Sibiu, prin telegraf, însă fără succes, pentru că nu a putut să aștepe pe telegrafist în oarele oficioase în birou. Abia a doua zi a putut să ceară d-l F. intervențiunea otelierului M. Acest din urmă s'a adresat către direcțiunea financiară din Sibiu, care a redus pedeapsa de 465 fl. la 112 fl. înștiințând oficial vama de la Turnu Roșu prin telegraf. Spre surprinderea sa, otelierul M. a primit a doua zi de la arendatorul F. un fi-păt nou telegrafic. I s'a comunicat adecă că oficialul de vamă din Turnu Roșu a statorit pedeapsa cu 240 fl. O nouă schimbare de depeșe între direcțiunea financiară din Sibiu și între oficialul vama din Turnu Roșu.

„Rezultatul este că arendatorul F. a trebuit să piardă 5 zile la Turnu Roșu pentru o daraveră atât de simplă și să plătească 114 fl. 70 cr.”

VARIETAȚI

Istoria unui portmoneu. — Balmaison s'a plans tribunalului pentru furtul unei portmonee continend 200 lei. Cu această ocaziune, iată ce ciudată întâmplare a povestit el magistraților:

— Acum trei luni, după o plimbare de câțva vreme pe bulevard cu prietenul meu Petrus, am intrat amândoi într'o cărciumă ca să bem un pahar de vin. În buzunar aveam un portofel cu 200 lei. Fiind că era cald, mi-am scos par-disiul, 'l-am pus pe spatele scaunului și am eșit afară pentru o trebuință. Peste

BIBLIOGRAFIE

A eșit de sub tipar *Volumul I* din **TRACTATUL OBLIGAȚIUNILOR** coprinzind comentariu art. 947 până la 976 Cod. civ. de **Grigore G. Păucescu** avocat

Acest volum, format în 8 mare, coprinde 510 pagini și se află de vânzare, cu prețul 10 lei plus portul postal pentru cererile din provincie, la: Redacțiunea „Dreptului” Pasagiul român. Libreria Sococ și C-ria. calea Victoriei. Doritorii de-a cumpăra de la 40 exemplare în sus se pot adresa d'a dreptul la autor. Strada Clemențiu 2, și vor beneficia de un rabat de 15%.

THEATRUL NAȚIONAL

Marți, 31 Ianuarie, 1884

BALU CU TOMBOLA

pentru a doua aniversare a societății

SOCIETĂȚII FUNCȚIONARILOR PUBLICI

(FILANTROPIC și ECONOMICE)

Reprezentată azi prin 1,405 membri.

MM. LL. Regele și Regina vor onora cu prezența MM. LL. această serbare.

Prețul biletelor: O persoană 5 lei, loje de rangul I lei 50, loje de rangul II lei 40, loje de rangul III lei 25. Fie-care bilet de loje are alipit patru cucoane, care dau drept de intrare la 4 persoane.

NB. Este de dorit ca doamnelor să poarte costum național sau toaletă de bal. Bărbații în ținută de gală.

SOCIETATEA „COMERCIOUL”

va da

Mercuri, 1 Februarie, 1884

O MARE SERATA DANSANTA

ÎN SALA THEATRULUI „DACIA”

Musica regimentului de Roșiori sub conducerea capelmistrului Neudorff și musica Națională sub conducerea d-lui Pădureanu sunt angajați pentru această serată. — Biletete se vor găsi la casă.

Comitetul.

Boalele de gât, gură, nas și urechi tratează printr'o artă specială

D-rul J. BRAUNSTEIN

foșt aspirant de medie secundar în Viena la clinica

lui Braun (boale de femei și faceri) și a lui Hebra (Syphilis și boale de piele) Consultațiun de la 3—5 ore p. m. 64 Strada Decabal No. 20 (în dosul Bărăției) Recomandăm ca necesare tuturor aușorităților și particularilor:

ANUNCIU

Moștenitorii repausatului Clement Kunst, pantofor de dame, cu onoare fac cunoscut onorabilului Public și clientelei sale că, de și au avut nenorocirea d'a pierde pe soțul și tatăl lor, vor urma înainte cu acest comerț, în magazinul lor vechiu, în fața cu grădina Episcopiei, în București, calea Victoriei No. 80. 7

Prima dare la semn mecanica

pe care eu am introdus-o în București poate procura P. T. Publicului cea mai interesantă și mai nouă distracțiune, fiind tot de odată cea mai bună ocaziune pentru învățarea mânuirii armei de foc. Această se află în localitatea „Pațac, la lumea nouă” lângă grădina „Cismegiu” Antreprenor: I. Reis, xilograf. București

„COLOSSEUL OPPLER”

(O raritate demă de văzut a Bucureștilor.)

Fie-care Marșă are aceste mâncări germane:

Kaiserfleisch } mit Knödel.
Ochsenschlepp }
Pökeltzunge mit Böhmischen Erbsen
Bockbier.

Fie-care Mercurea

POPICĂRIA LIBERA

Fie-care Sămbăta:

Lundbairische Rostbraten.
Wiener Zwiebelfleisch mit Nudeln.

„Bockbier”. Pentru bune consumațiuni și servicii prompt garantez.

Fr. DOSSEL, restaurateur.

(Sala cea mare se poate inchiria pentru baluri, soarele și nunți). 8m/5

VIN NEGRU

de Ovești și Golu-Drancea

Vechiu de 4 ani, calitate superioară tuturor altor vinuri. — 15 fr. vada — și

ALB DE DRAGASIANI

din recolta anului 1879. — 15 fr. vada la

PAUN POPPESCU & Comp. 16, Strada Lipsani, 18.

